

χου μέχρι τοῦ ἐργάτου. Εἰς τὸ Χικάγον μόνον οἱ ἄλλοι δὲν εἶνε σεβαστοί.

Ὁ ἀριθμὸς, εἰς τὸν ὁποῖον συνοψίζεται ἡ ἐμπορικὴ κίνησις τοῦ Χικάγου, εἶνε μυθώδης. Κατὰ τῷ 1887 ἀνῆλθεν εἰς 5,675,000,000. Αἱ ἐταιρικαὶ καταθέσεις ἀνῆλθον εἰς 15 χιλιάδας ἑκατομμύρια, 240 ἑκατομμύρια φράγκων. Ἐσφαγήσαν καθ' ὅλον τὸ ἔτος 2,382,000 σφάγια καὶ εἰσῆχθησαν 180 ἑκατομμύρια ἑκατολλίτρων σίτου. Τὸ Χικάγον εἶνε ἴσως ἡ μᾶλλον ἀνθηρὰ πόλις τῆς ὕψηλίου.

Εἰκοσι σιδηροδρομικαὶ γραμμαὶ — ἐξαίρεσει τῶν γραμμῶν τῶν περιχώρων — ἔχουν σταθμούς ἐν Χικάγῳ. Εἰσερχόμενος κανεὶς εἰς τραῖνον ἐν αὐτῇ, εἰμπορεῖ νὰ διατρέξῃ 40,000 χιλιόμετρα περίπου καθ' ὅλην τὴν Ἀμερικὴν.

Δὲν εἰμπορεῖ νομίζω νὰ σχηματίσῃ τις ἐν Εὐρώπῃ ἰδέαν περὶ τῆς πυρετώδους δραστηριότητος, ἥτις ἐπικρατεῖ ἐν Χικάγῳ.

— Γρήγορα θὰ ἐφεύρετε, ἔλεγα μίαν ἡμέραν εἰς ἓνα κάτοικον τοῦ Χικάγου, μηχανήν, εἰς τὴν ὁποίαν ἀπὸ τὸ ἐν ἄκρον θὰ βάζῃ κανεὶς ἐν ζωντανόν κουνέλι καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο θὰ ἐγαίνῃ ψηλὸ καπέλο.

— Τὴν ἐφεύραμεν . . . σχεδὸν, μοῦ ἀπήντησεν.

Καὶ τὴν ἐπομένην μ' ἐπῆγε νὰ ἴδω τὸ πείρημον ἐργοστάσιον χοίρινου κρέατος τῶν κ. κ. Ἄρμωρ καὶ Σας.

Φαντασθῆτε σειρὰν μεγάλων αἰθουσῶν. Εἰς τὴν πρώτην σφάζονται 5000 χοῖροι καθ' ἑκάστην εἰς τὴν ἄλλην τοὺς μαδοῦν, ἅμα ὡς ἐξαχθοῦν ἀπὸ λέβητας ζέοντος ὕδατος· εἰς τὴν τρίτην τοὺς ἀποκεφαλίζουσιν εἰς ἄλλην συνάζουσιν τὸ αἷμα τῶν· εἰς ἄλλην μαζεύουσιν τὰ ἔντερα καὶ οὕτω καθεξῆς. Εἰς τὸ ἄκρον τοῦ καταστήματος παρασκευάζουσιν τοὺς χοίρους ὑπὸ μορφὴν χοιρομηρίου, σαλαμίου, γελατίνης. Αἱ μεταμορφώσεις δ' αὗται γίνονται μὲ ταχυδακτυλογρικὴν ταχύτητα.

Καὶ τί δὲν θὰ ἐφεύρουν εἰς τὸ Χικάγον; Κατὰ τὴν διαμονὴν μου ἐσκέπτοντο νὰ χρησιμοποιοῦσιν ὡς κινήτηριον δύναμιν διὰ τὰς βαπτομηχανὰς τὴν ὀμιλίαν . . . τῶν γυναικῶν. Καὶ πράγματι ἂν τεθῇ εἰς συγκοινωνίαν ἡ σιαγὼν μετὰ τοῦ τροχοῦ τῆς μηχανῆς, τί πρακτικώτερον!

(Κατὰ τὸν Max O' Rell).

Δ. Γ. Κ.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑΙ ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ

ΝΕΩΤΑΤΑΙ ΕΡΕΥΝΑΙ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΓΑΛΑΚΤΟΣ

Τὰ μαστοφόρα παρέχουσιν εἰς συντήρησιν τοῦ ἀνθρώπου πλὴν τῆς σαρκὸς τῶν καὶ ὑγρὸν πολυτίμον, τὸ γάλα.

Ἐρρέθη πλειστάκις, ὅτι τὸ γάλα εἶνε ὁ τύπος τελείας τροφῆς καὶ ὅτι ἀπόδειξις τούτου εἶνε τὰ νεογνά τῶν μαστοφόρων ἅτινα τρέφονται καὶ ἀναπτύσσονται διὰ τοῦ γάλακτος καὶ μόνου. Δευτέρα τούτου ἀπόδειξις εἶνε, ὅτι τὸ γάλα ἐνέχει ἀκριβῶς καὶ ἐν τῇ πρεπούσῃ ἀναλογίᾳ τὸ ὕδωρ, τὰς λευκωματοειδεῖς οὐσίας, τοὺς ὑδατάνθρακας, τὸ λίπος καὶ τὰ ἄλατα, ὧν ἔχει ἀνάγκην ὁ ὁργανισμὸς εἰς ἀνάπτυξιν καὶ συντήρησιν.

Τῷ ὄντι, πᾶσαι ἐκεῖναι αἱ οὐσαί, ἀπλατῇ ἢ σύνθετοι, αἱ χρήσιμοι εἰς παρασκευὴν τῶν ὀστέων, εἰς πλάσιν τῶν μυῶν, τοῦ αἵματος καὶ τῶν ἄλλων χυμῶν, εὐρίσκονται ἐν τῷ γάλακτι ἐν τῷ σφαιρῷ τελείᾳ ἀναλογίᾳ ὅσῳ ἐν οὐδεμιᾷ ἄλλῃ τροφῇ, ὅπερ δικαιοῖ πληρέστατα τὴν ἀποδοθεῖσαν αὐτῷ προσωνομίαν ὅτι εἶνε τύπος τελείας τροφῆς. Τὸ γάλα εἶνε βεβαίως ἐπιτήδειον εἰς τὴν ἐπὶ μακρὸν χρόνον διατήρησιν τῆς ζωῆς ἀτόμου ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν διὰ γάλακτος διαίταν ὑποβληθέντος, ἐν τούτοις δὲν ἐγένετο ὅπως χρησιμεύσῃ εἰς ἀποκλειστικὴν διαίταν τοῦ ἀνθρώπου, οὕτως ὁ στόμαχος καὶ ἄλλα συνείθισε νὰ πέπτησι τὰ. Ἡ ἐλαχίστη δρᾶσις, εἴτε ἐγκεφαλικὴ, εἴτε πρὸ πάντων φυσικὴ, εἶνε ἀπολύτως ἀσύμβατος μὲ τὴν διὰ γάλακτος ἀποκλειστικὴν διαίταν. Τὸ γάλα εἶνε ἐξαίρετος τροφή πρὸ πάντων διὰ τοὺς ἀσθενικοὺς, διότι τὰ ὄργανα αὐτῶν ἔνεκα τῆς νόσου καὶ τῆς διαίτης ὁμοιάζουσι τοῖς τῶν νεογνῶν, ὧν τὸ γάλα

πρέπει νὰ εἶνε ἡ μόνη τροφή. Εἶνε ἐξαίρετον ἐνὶ λόγῳ διὰ τοὺς γέροντας, τοὺς ἀναρρωνύοντας καὶ πάντας ἐκείνους τέλος, οἵτινες δὲν δύνανται νὰ λάβωσιν ἄλλην τροφήν, ὧν τὰ πεπτικά ὄργανα εἶνε ἐξηρησμένα ἢ κεκοπιακῶτα καὶ ἔχουσι τὴν χώνευσιν ἐπιπονον.

Μεθ' ὅλας τὰς ἐπιτευχθείσας μεγάλας προόδους ἐν τῇ ἐπιστῇ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, αἱ μέθοδοι τῆς βιολογικῆς ἐρεύνης δὲν παρέσχον ἡμῖν μέχρι τοῦδε ἐπαρκὴ ἐξήγησιν, διὰ τὸ γάλα εἶδους τινὸς ζῴου εἶνε ὁ τελειότερος τύπος τροφῆς διὰ τὰ νεογνά τοῦ εἶδους τοῦ.

Οἱ χημικοὶ ἐπέστησαν μέχρι σήμερον τὴν προσοχὴν τῶν εἰς τὴν ἔρευναν κυρίως τοῦ βοείου γάλακτος, ὅπερ θεωρήσαντες ὡς πρότυπον ἰσχυρίσθησαν ὅτι τὸ γάλα ἄλλου εἶδους ζῴων δὲν διαφέρει ἐκείνου εἰμὴ κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον. Ἐξήτουν ἀναμφιβόλως χαρακτηρηστικὰς διαφορικοὺς. Ὅλα τὰ εἶδη τοῦ γάλακτος, ἔλεγον, διακρίνονται μετὰ τῶν διὰ τῆς ὁσμῆς καὶ τῆς γεύσεως, τῶν παρουσιαζομένων διαφορῶν ὡς πρὸς τὴν σύστασιν καὶ τὸ χρῶμα οὐδὲν ἥττον χαρακτηριστικῶν. Ἐβεβαίουν κατ' ἀκολουθίαν ὅτι τὰ στοιχεῖα τοῦ γάλακτος εἶνε ἀμετάβολα ἐν τῇ φύσει τῶν, ἀλλ' ἡ σχετικὴ αὐτῶν ἀναλογία ποικίλλει δι' ἕκαστον εἶδος ζῴου καὶ μάλιστα δι' ἕκαστον ἄτομον καὶ ὅτι ἡ ποικιλία αὕτη ἐξήρηται ἐκ πληθὺς περιστασιῶν δυναμένων νὰ ἐπιδράσωσιν ἐπὶ τὴν φυσικὴν καὶ ἠθικὴν τοῦ ζῴου κατάστασιν. Ἐν ἄλλαις λέξεσιν, ὅτι εὐνοϊκὴ τις περίστασις δρῶσα ἠδύνατο νὰ καταστήσῃ τὸ βοεῖον γάλα προσόμοιον τῷ τῆς ὄνου

ἢ τῷ τῆς γυναικός. "Οτι δηλ. τοῦ βοείου γάλακτος ἐνέχοντος τυρίνην, τὸ γυναικεῖον γάλα εἶνε φυσικῶς ὅμοιον ἐκείνῳ, ἐνέχον ἐπίσης τυρίνην, καὶ δὲν διαφέρει τοῦ πρώτου εἰμὴ κατὰ τὴν σχετικὴν ἀναλογίαν τῶν συνιστῶντων αὐτὸ στοιχείων. Κατὰ τὴν κρατοῦσαν ἔτι καὶ νῦν γνώμην τὸ γάλα εἶνε διαλύσις αλατῶν, γαλακτικοῦ σακχάρου καὶ τυρίνης, ἐν ᾗ αἰωροῦνται τὰ σφαιρίδια τοῦ βουτύρου. Εἶνε ἀληθὲς γαλακτωμα. Συλλήβδην, εἶνε μίγμα φυσικοχημικόν. Τοῦ Duclaux μάλιστα παραδεχθέντος ἡ εὐρόντος ὅτι τὸ γάλα μίαν καὶ μόνην περιέχει λευκωματοειδῆ οὐσίαν, τὴν τυρίνην, ὁ Α. Béchamp συνέταξε ἐπὶ τῇ βάσει τῶν δεδομένων τῶν συγγραφῶν πίνακα δηλωτικὸν τῆς μέσης συνθέσεως τῶν τεσσάρων εἰδῶν τοῦ γάλακτος περὶ ὧν ἐνταῦθα ὁ λόγος:

	Γάλα			
	Αγέλαδος	Αἰγός	Ὀνού	Γυναικός
Βούτυρον.	43,0	43,6	12,6	35,7
Τυρίνη(α)	54,0	46,6	20,2	35,1
Σάκχαρον				
γάλακτος.	40,4	40,0	52,0	40,5
"Αλατα..	5,5	6,2	5,0	1,9
"Υδωρ...	857,1	863,6	910,2	886,8
	1000,0	1000,0	1000,0	1000,0

Οὕτως εἶχον τὰ πράγματα μέχρι πρὸ μικροῦ. Ἐπιστεῦτο δηλαδὴ κοινῶς ὅτι τὸ γάλα εἶδους τινος ζῶου εἶνε σχεδὸν ὅμοιον κατὰ χημικὴν σύνθεσιν τῷ γάλακτι ἄλλου εἶδους ζῶου καὶ ὅτι δὲν διαφέρει ἐκείνου εἰμὴ κατὰ τὴν σχετικὴν ἀναλογίαν τῶν συστατικῶν στοιχείων. Οἱ χημικοὶ ἐπλανῶντο πλάνην δεινὴν. Πρὸ μακροῦ χρόνου ἡ κλινικὴ παρατήρησις διεμαρτυρήθη κατὰ τῆς ὑποτιθεμένης ταυτότητος τῆς συνθέσεως τοῦ βοείου, ὄνείου καὶ γυναικεῖου γάλακτος, ὁ δὲ Α. Béchamp ἐν τῇ συνεδρίᾳ τῆς 22 Μαΐου 1883 εἶχεν ἀνακοινώσει τῇ ἐν Παρίσις Ἀκαδημίᾳ τῆς Ἰατρικῆς, ὅτι τὸ γυναικεῖον γάλα δὲν περιέχει οἶα καὶ τὸ βόειον λευκωματοειδὲς οὐσίαν, ἐν δευτέρᾳ δ' ἀνακινῶσαι ἀπέδειξε σὺν ἄλλοις ὅτι τὰ σφαιρίδια τοῦ γάλακτος εἶνε ἀληθῆς κυστίδια λιπώδη ἐγκλειόμενα τὸ βούτυρον ἐν τινὶ οὐσίᾳ μὴ συνεστηκυῖα ἐκ τυρίνης. Ἡ τελευταία ὥμως ὑπὸ τοῦ Béchamp γενομένη ἀνακοίνωσις ἐν τῇ συνεδρίᾳ τῆς 5 Αὐγούστου ἐνεστῶτος ἔτους εἰς τὴν αὐτὴν Ἀκαδημίαν «περὶ τῆς ιστολογικῆς ὑφῆς καὶ τῆς χημικῆς συνθέσεως τοῦ βοείου, αἰγείου, ὄνείου καὶ γυναικεῖου γάλακτος καὶ τῶν ἐξ αὐτῶν ἀπορρέοντων πρακτικῶν πορισμάτων διὰ τὴν φυσιολογίαν καὶ τὴν ὑγιεινὴν» ἀνέτρεphen ἄρδην τὰς γενικῶς μέχρι σήμερον παραδεχόμενας ἰδέας περὶ τῆς κατασκευῆς καὶ τῆς χημικῆς συνθέσεως τοῦ γάλακτος. Ὁ Béchamp ἀπέδειξε πειραματικῶς ὅτι τὸ γάλα δὲν εἶνε γαλακτωμα, μίγμα καθαρῶς φυσικοχημικόν, ἀλλὰ χυμὸς ἐνέχων ἀνατομικὰ στοιχεῖα τοῦ ἐξ οὗ ἐκκρίνεται ἄδνος, ὅστις μόνον ἐν καταστάσει λοχείας παράγει τὴν ἐκκρίσιν ταύτην. Τὰ στοιχεῖα ταῦτα εἶνε δύο εἰδῶν: τὰ σφαιρίδια τοῦ γάλακτος (globules laiteux) καὶ τὰ μικρόζυμα τοῦ γάλακτος (microzymas laiteux).

(α) Μετὰ τῆς τυρίνης λογίζονται αἱ καλούμεναι ἐχυλισματικαὶ οὐσίαι.

Τὰ πρῶτα δὲν εἶνε σφαιρίδια βουτύρου ἄνευ περιβλήματος, ἀλλ' ἀληθῆς κυστίδια. ὧν ἡ μὲν μεμβράνα εἶνε ἐξ εἰδικῆς λευκωματοειδοῦς οὐσίας, τὸ δὲ περιεχόμενον ἐκ λιπαρῶν καὶ ἄλλων οὐσιῶν. Ὁ Β. ἀπέδειξε τῇ Ἀκαδημίᾳ διὰ πειραμάτων ἐξαιρέτως ἀποδεικτικῶν, ὅτι τὰ κυστίδια ταῦτα δὲν ἔχουσι τὰς αὐτὰς φυσικὰς ιδιότητας εἰς τὰ τέσσαρα εἶδη τοῦ γάλακτος, περὶ ὧν ἐνταῦθα ὁ λόγος, καὶ ὅτι διὰ τῶν ιδιοτήτων τούτων εἶνε εὐχερὲς ἡ ἐξ ἀπλῆς ὀψεως διάκρισις τοῦ γυναικεῖου ἀπὸ τοῦ ὄνείου, βοείου καὶ αἰγείου γάλακτος.

Τὰ δὲ μικρόζυμα μορφολογικῶς τὰ αὐτὰ εἰς τὰ τέσσαρα εἶδη τοῦ γάλακτος ὡς καὶ τὰ σφαιρίδια, εἶνε οἱ ἀψευδεῖς μάρτυρες τῆς συντελουμένης κυτταρικῆς καταστροφῆς κατὰ τὴν παραγωγὴν τοῦ γάλακτος καὶ ἡ αἰτία τῆς αὐτομάτου ὀξινίσεως τῶν τεσσάρων εἰδῶν τοῦ γάλακτος.

Ἐκ τῆς μακρᾶς τοῦ Β. εἰς τὴν Ἀκαδημίαν ἀνακοινώσεως δι' ἧς ὁ σοφὸς ἀνὴρ διὰ τοῦ πειράματος καὶ διὰ λογικῆς συζητήσεως ἐπὶ ἀνατομικῶν καὶ φυσιολογικῶν δεδομένων στηριζομένης, κατάρθωσε νὰ ἀνατρέψῃ τέλεον τὰς μέχρι τοῦ νῦν κοινῶς διαδεδομένας καὶ παραδεχόμενας περὶ τῆς ἀνατομικῆς κατασκευῆς καὶ τῆς χημικῆς συνθέσεως εἰδῶν τινῶν τοῦ γάλακτος ἰδέας, πολλὰ ἐξάγονται πρακτικὰ συμπεράσματα ὧν τὰ κυριώτερα εἶνε τὰ ἑξῆς.

1.) "Οτι τὸ γυναικεῖον, βόειον, αἰγέον καὶ ὄνειον γάλα δὲν εἶνε γαλακτωμα.

2.) "Οτι τὰ σφαιρίδια τῶν προμνημονευθέντων εἰδῶν τοῦ γάλακτος εἶνε κυστίδια, ὧν τὸ μεμβρανῶδες περίβλημα δὲν εἶνε κατασκευασμένον ἐκ τυρίνης. Τὰ σφαιρίδια τοῦ γυναικεῖου γάλακτος ἔχουσι τὸ περίβλημα λεπτότερον καὶ πλέον ἐκτατὸν διὸ καὶ ἐξογκοῦνται ὑπερμέτρως προστιθεμένου αἰθέρος εἰς τὸ γάλα, ἐνῶ τὰ σφαιρίδια τοῦ ὄνείου γάλακτος εἶνε τὰ ἥττον διὰ τοῦ αἰθέρος ἐξογκούμενα.

3.) "Οτι τὰ σφαιρίδια τοῦ γυναικεῖου καὶ βοείου γάλακτος ἐνέχουσι πλὴν τοῦ βουτύρου λευκωματοειδῆ τινα διαλυτὴν οὐσίαν.

4.) "Οτι τὸ γαλακτικὸν σάκχαρον κοινὸν συστατικὸν εἰς τὰ τέσσαρα τοῦ γάλακτος εἶδη, παρουσιάζει ἴδιόν τι ἐν τῷ γυναικεῖῳ γάλακτι.

5.) "Οτι τὸ γυναικεῖον καὶ ὄνειον γάλα δὲν περιέχουσι παντάπασιν τυρίνην, ἐνῶ τὸ βόειον καὶ αἰγέον περιέχουσι τοιαύτην εἰς ποσόν.

6.) "Οτι ἡ ἐν τῷ γυναικεῖῳ καὶ ὄνείῳ γάλακτι ὑπάρχουσα γαλακτολευκωματίνη καὶ τὸ γαλακτοζύμωμα (galactozymase) εἶνε διάφορα τῶν περιεχομένων ἐν τῷ βοείῳ καὶ αἰγείῳ γάλακτι.

7.) "Οτι τὸ βόειον καὶ αἰγέον γάλα ἐνέχουσιν εἰς μικρὸν ποσὸν δύο λευκωματοειδὲς οὐσίας, τὴν γαλακτολευκωματίνην (lactalbimine) καὶ τὸ γαλακτοζύμωμα (galactozymase), λίαν διαφερούσας ἀλλήλων καὶ ἐξίσου ὠρισμένας.

8.) "Οτι τὸ γυναικεῖον γάλα περιέχει γαλακτολευκωματίνην καὶ γαλακτοζύμωμα ἰδιάζοντα καὶ ἐν οὐδενὶ τῶν ἄλλων τριῶν εἰδῶν τοῦ γάλακτος ἀπαντῶντα.

9.) "Οτι τὸ γαλακτοζύμωμα τοῦ γυναικεῖου γάλακτος ρευστοποιεῖ ταχέως τὴν ἀμυλόκολλαν καὶ μετατρέπει ἐπίσης ταχέως εἰς σάκχαρον τὸ ἄμυλον,

ἐνῷ τὸ εἰς τὰ τρία ἄλλα εἶδη τοῦ γάλακτος ὑπάρχον γαλακτοζυμώμα ρευστοποιεῖ βραδέως τὴν ἀμυλοχολαν χωρὶς νὰ μετατρέπῃ εἰς σάκχαρον τὸ ἀμυλον.

10.) "Οτι τὸ γυναικεῖον καὶ ὄνειον γάλα ὀξίνιζουσιν αὐτομάτως χωρὶς νὰ πηξῶσιν, ἐνῷ τὸ βόειον καὶ αἷγιον γάλα πηγνύνται μετὰ τὴν αὐτόματον ὀξίνισιν. Αἰτία τῆς ὀξίνισεως εἶνε τὰ ἐν ἐκάστῳ εἶδι τοῦ γάλακτος ἀπαντῶντα ἴδια μικροζύμα.

11) "Οτι ὁ βρασμὸς ἀλλοιοῖ τὴν γαλακτολευκωματίνην καὶ καταστρέφει τὰς ιδιότητας τοῦ γαλακτοζυμώματος ἐν τε τῷ γυναικεῖῳ ὡς καὶ εἰς τὰ ἄλλα τρία εἶδη τοῦ γάλακτος.

12) "Οτι ἡ ἐπὶ δύο ἢ τρία λεπτὰ τῆς ὥρας ζέσις δὲν παρακωλύει τὴν πῆξιν τοῦ βόειου γάλακτος, ὅπερ πηγνύται χωρὶς νὰ ὀξίνισῃ. Τοῦτ' αὐτὸ συμβαίνει καὶ εἰς τὸ αἷγιον γάλα, ἀλλὰ μετὰ ζέσιν πλεόν παρατεταμένην. Ἡ ζέσις παρακωλύει τὴν ὀξίνισιν καὶ τὴν πῆξιν τοῦ γυναικεῖου καὶ ὄνειου γάλακτος, ἀλλ' οὐχὶ καὶ τὴν ἀλλοίωσιν αὐτῶν. Ἡ ζέσις λοιπόν, ἀναλόγως τῆς διαρκείας αὐτῆς καὶ τῶν περιστάσεων, τροποποιεῖ τὰς ιδιότητας τῶν μικροζυμῶν χωρὶς νὰ ἀποκτείνῃ αὐτάς.

13) "Οτι ἡ ζέσις δὲν αἶρει πάντοτε τὸ βλαβερὸν τῆς ἐνεργείας γάλακτος ζῶου πάσχοντος.

14) "Οτι τούτων οὕτως ἐχόντων καὶ ἐπειδὴ ἡ ζέσις ἀλλοιοῖ τὸ γάλα καὶ καταστρέφει τὰς ιδιότητας τοῦ γαλακτοζυμώματος, πρέπει νὰ μὴ μεταχειρίζομεθα εἰς τεχνητὴν γαλούχησιν τῶν νεογνῶν εἰμὴ γάλα πρόσφατον ζῶων ὑγιῶν.

Λήγων τὴν ἀνακοίνωσίν του ὁ Béchamp ποιεῖται σκέψεις ἀφορώσας εἰς τὴν φυσιολογίαν καὶ εἰς τὴν ὑγιεινὴν. Ἡ κλινικὴ παρατήρησις προσέδωκε τῆς χημείας καὶ ἀνεγνώρισε πρὸ πολλοῦ, ἀπὸ τοῦ 1881, ὅτι τὸ ὄνειον γάλα δὲν δύναται νὰ ἔχῃ τὴν αὐτὴν χημικὴν σύνθεσιν μὲ τὸ βόειον. Σήμερον, μετὰ τὴν ἀνακοίνωσιν τοῦ B., ἐξηγεῖται πληρέστατα πόσον εἶχε δίκαιον ὁ Tarnier, διακεκριμένος καθηγητὴς ἐν τῇ ιατρικῇ σχολῇ τῶν Παρισίων, παραγγέλλων ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν (1881) τὸ ὄνειον γάλα ἐν ἐλλείψει γυναικεῖου πρὸς γαλούχησιν τῶν νεογνῶν καὶ τῶν ἀγόντων τὴν πρώτην ἡλικίαν παιδιῶν, διότι τὸ ὄνειον γάλα ὡς καὶ τὸ γυναικεῖον δὲν περιέχει τυρίνην.

Συλλήθδην, ἐκ τῆς ἀνακοίνωσεως ταύτης συνάγεται τοῦτο τὸ πρακτικὸν καὶ πολλοῦ λόγου ἄξιον πόρισμα, ὅτι ἐν ἡ περιπτώσει ἡ γαλούχησις τοῦ νεογνοῦ διὰ τοῦ μητρικοῦ μαστοῦ εἶνε ἀδύνατον, ἡ διατροφή αὐτοῦ διὰ τοῦ γάλακτος τῆς ὄνου εἶνε ἡ ἐκ πείρας καὶ ἐπιστημονικῶς λογικωτέρα. B.H.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Τὸ δηλητήριο τοῦ ἀνθρωπίνου σιέλου. Γάλλος τις ἐπιστήμων, ὁ καθηγητὴς Γωτιέ, παρετήρησεν ὅτι ὁ ἀνθρώπινος σιέλος περιέχει δηλητήριο ὅμοιον πρὸς τὸ δηλητήριο τοῦ φοβεροῦ ὄφεως νάγιας, τοῦ κοινῶς καλουμένου διοτροφόρου. Καὶ εἶναι μὲν βεβαίως ἡλαχίστη ἡ ποσότης τοῦ ἐν τῷ σιέλῳ δηλητηρίου, ἀλλ' ὁπωσδήποτε οὐχὶ ἀνάξια λόγου. Ὁ Γωτιέ εὗρεν ἐν τῷ 20 γραμμαρίων σιέλου ποσότητα δηλητηρίου ἥτις δι' ὑποδορείου ἐνέσεως ἐγχυθεῖσα εἰς μικρὸν πτηνὸν ἐπὶνεγκεν εἰς αὐτὸ κατ' ἀρχὰς μὲν σπασμούς, εἴτα δὲ νάρκην, καὶ μετὰ μίαν ὥραν τὸν θάνατον. Περιεργον δ' εἶνε ὅτι τὸ τοιοῦτο δηλητήριο διατηρεῖ τὴν θανατηφόρον δυνάμιν του καὶ μετὰ τὴν θέρμανσιν αὐτοῦ μέχρις 100 βαθμῶν Ρεωμέρου.

Ὁ συλλογὸς τῶν δεκατριῶν. Ἐσχάτως ἐπανηγύρισεν ἐν Λονδίνῳ τὴν ἐπετηρίδα τῆς συστάσεως του ὁ Σύλλογος τῶν δεκατριῶν, τοῦ ὁποῦο σκοπὸς εἶνε ἡ ἐπιδεικτικὴ παράθεσις πασῶν τῶν ἐπιτραπέζιων δεισιδαιμονιῶν. Τὰ μέλη τοῦ συλλόγου τούτου παρακάθηται ἀπαξ τοῦ μηνὸς εἰς συμπόσιον, 13 εἰς ἐκάστην τράπεζαν, ἀνατρέπουσι τὰ ἀλατοδοχεῖα, διασταυροῦσι τὰ μαχαίρια, ἀφίνουσιν ἄθικτα τὰ κελύφη τῶν αὐγῶν, καὶ ἐν γενεῇ πράττουσιν ὅλα ὅσα αὐστηρῶς ἀποφεύγουσιν οἱ δεισιδαίμονες. Ἄν καὶ παρῆλθεν ὁλόκληρον ἔτος ἀπὸ τοῦ πρώτου συμποσίου των (καὶ γνωστὸν ὅτι κατὰ τὴν προλήψιν ἐκ δεκατριῶν συμποσίων ὁ εἰς θ' ὑποβάνη ἀφεύκτως ἐντὸς τοῦ ἔτους), ἔχουσιν ἄριστα πάντες εἰς τὴν ὑγιάν των. Τοῦτο ὅμως δὲν θὰ ἐμποδίσῃ βεβαίως νὰ τηρῶνται εὐλαβῶς καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ὑπὸ τῶν δεισιδαιμονίων αἱ συνήθειαι, τὰς ὁποίας μικροὶ αἰῶνες δὲν κατέρωσαν νὰ ἐκρίζωσωσιν.

Ὁ βασιλικὸς οἶκος τῆς Δανίας. Ἐντὸς ὀλίγου χρόνου, ἂν ἡ πολιτικὴ κατάστασις τῶν διαφόρων κρατῶν τῆς γῆς δὲν μεταβληθῇ δι' ἀπροόπτων συμβεβηκότων, οἱ υἱοὶ καὶ ἔγγονοι τοῦ βασιλέως τῆς Δανίας δὲ βασιλεύουσιν χωρῶν, τῶν ὁποίων ἡ ἔκτασις προσεγγί-

ζει εἰς τὸ ἡμισυ τῆς ὀλικῆς ἐκτάσεως τῆς γῆς, καὶ αἰτίνες κατοικοῦνται ὑπὸ τοῦ ἐνὸς τρίτου σχεδὸν τοῦ ὅλου πληθυσμοῦ τῶν ἀνθρώπων. Κατὰ τὰς τελευταίας ἀπογραφὰς τὸ ἐμβαδὸν τῆς ὅλης ἐπιφανείας τῆς γῆς ἀνέρχεται εἰς 136 ἑκατομμύρια τετραγωνικῶν χιλιομέτρων οἱ δὲ κάτοικοι αὐτῆς εἰς 1430 ἑκατομμύρια. Καὶ ἡ μὲν Δανία, ἥς βασιλεύει ὁ Χριστιανός, ἔχει ἐμβαδὸν 142,000 τετραγωνικῶν χιλιομέτρων καὶ 2 ἑκατομμύρια κατοίκων· ἡ δ' Ἑλλάς, βασιλευομένη ὑπὸ τοῦ υἱοῦ τοῦ Γεωργίου, ἔχει ἐμβαδὸν 66,000 τετραγωνικῶν χιλιομέτρων καὶ πληθυσμὸν ἄνω τῶν δύο ἑκατομμυρίων. Ταῦτα βεβαίως εἶνε μικρά καὶ ἀνάξια λόγου ἀπέναντι τῶν ἀπεράντων χωρῶν καὶ τοῦ ἀναριθμοῦ πληθους τῶν ὑπάρχον, ὧν θὰ βασιλεύσωσι ποτε δύο ἔγγονοι τοῦ βασιλέως τῆς Δανίας, ὁ υἱὸς τοῦ πρίγκιπος τῆς Οὐαλλίας καὶ ὁ Τσάρεβιτς. Καὶ ἐκεῖνος μὲν θὰ βασιλεύσῃ τῆς Μεγάλης Βρετανίας, ἥτις μετὰ τῶν ἀποικιῶν καὶ τῶν κτίσεων αὐτῆς ἔχει ἐμβαδὸν 35 ἑκατομμυρίων τετραγωνικῶν χιλιομέτρων καὶ 312 ἑκατομμύρια κατοίκων ὁ δὲ Τσάρεβιτς τῆς Ῥωσσίας, ἐχούσης ἐμβαδὸν 23 ἑκατομ. τετραγ. χιλιομ. καὶ 110 ἑκατομμύρια κατοίκων.

Ἐμπορίον θηρίων. Ἐν τῷ εὐρωπαϊκῷ ἐμπορίῳ καὶ αὐτὰ τὰ ἄγρια θηρία ἔχουσιν ἀγοράν ἀξίαν· ἔδρα κυριωτάτη τοῦ ἐμπορίου τῶν θηρίων εἶναι τὸ Ἀμβούργον, ἡ δὲ διατίμησις των εἶναι ἡ ἑξής: Λέοντες καὶ τίγρεις τιμῶνται κατὰ μέσον ὅρον 1900 φράγκων ἑκάστον· λεοπαρδάλεις τιμῶνται 450 φράγκα, στικτοὶ δὲ πάνθηρες 600 φρ. Τῶν ναύρων ὅμως πανθήρων ἡ τιμὴ ἀνέρχεται ἀπὸ 3500 μέχρι 3750 φράγκων, τῶν δὲ στικτῶν τίγρεων μέχρις 6000 φρ. Οἱ ρινόκεροι τιμῶνται ἀπὸ 8750 μέχρις 23000 φράγκων. Οἱ ἐλέφαντες τῆς Ἀφρικῆς τιμῶνται κατὰ μέσον ὅρον 1250 φρ. τῆς δὲ Ἰνδικῆς μέχρις 6000. Ἡ τιμὴ τῶν πιθήκων ποικίλλει ἀπὸ 20 φράγκων, ὅσον πωλοῦνται οἱ μικροὶ πίθηκοι μέχρι 2500 ὅσον οἱ κιμπατζῆδες καὶ οἱ οὐραγκουτάγκοι.

Γινώμαι περὶ τοῦ καμπανίτου. Ὁ πρόεδρος συλ-